Slobodan Lang: Hrvatska danas

Autor Administrator

Dr. Slobodan Lang: O sadašnjem trenutku Lijepe naše

Izvor: Hrvatski list,13.sijeènja 2011.

...Hrvatska treba potaknuti svakoga svoga èovjeka i sve zajedno
da povjeruju u sebe i zajednice u kojima žive - moraju prihvatiti vlastitu
odgovornost slobode. Svakoga potièem da razmisli o svome životu i odredi pet
djela, a ne ocjena ili kritika, kojima više nego ikako drukèije pokazujemo
svoje domoljublje. Treba nam rudnik hrvatskih djela Dobra. Od buduæih kandi-data
uvijek najprije tražite - ostvarena djela... (Briljantan tekst koji otkriva vrhunskog intelektualca, humanista, domoljuba, hrabra èovjeka, koji je svoju vjerodostojnost potvrdio više puta kada je trebalo izložiti se i solidarizirati s onima koji su na bilo koji naèin izloženi ugrozi i nepravdi, od kosovskih rudara, do Dubrovèana i stanovnika Srednje Bosne u smrtonosnom ratnom okruženju, pa najnovije do pružanja moralne podrške radnicama Kamenskoga koje su nekim èudom ostale bez svoje tvornice i bez kruha. Svakako poèitajte. Ur.)

* * *

U Hrvatskoj je godina prošla potpuno oèe-kivano. Bilo je
velikih zgražanja oko krađa, novih zaduživanja, korupcije, optužaba i uhiæenja,
sve do bijega neka-dašnjega premijera u Austriju, ali svatko tko misli - to je
i oèekivao.

Pregovori za ulazak u Europsku Uniju nastavljeni su također
uz kojekakva „uzbudenja“ zbog navodnoga približavanja
ulasku u Uniju iako, zapravo, Hrvatskoj nitko i ne bi dopustio da ne uđe. To je
dopušteno samo Norveškoj i Švicarskoj iz posebnih razloga o kojima ovdje ne æu
pisati

Još jedan predsjednik države želi biti povijesno važan i to
mirenjem sa šefovima država oko nas (Branko Borkoviæ i ja tražili smo mirenje
naroda, a ne gazda), ali je nemoæan da osigura pravednost ženama „Kamenskog“.
Neki su struènjaci za nepravdu, drugi za pravdu samo za neke, a nedovoljno ih želi
pružiti dobrotu i pravdu komu god je potrebno i koliko je moguæe.

Korupcija, lopovluk, bogaæenje, laž i sebièwhat proži-maju Hrvatsku od vrha do dna. Nezaposlenost i dalje raste, zdravstvo je na rubu, vrti-æi prestaju biti socijalni, zatvara se gotovo sve, od pogona i trgovina pa do zagrebaèke Arene. Hrvatska se dalje i dublje dijeli.

U prepunom Novinarskome domu proslavlja se pravo-slavni Božiæ uz velike govore politièara s obveznim „Hristos se rodi“ što su nauèili pred koju godinu od Ive Sanadera i jako su ponosni na proširivanje svoga rjeènika. Tijekom rata u Bosni i Hercegovini pozdrav-ljao sam sa Hvaljen Isus, Hristos se rodi, Selam alej-kum pa èak i Shalom, da bih pokazao svakome od ljudi da im želim pomoæi saèuvati vlastiti zivot i dostojanstvo, da se zaustavi mržnja i ostvari međuso-bni mir. Šteta što sam bio toliko slabiji uèitelj od biv-šega premijera.

Sljedeæega dana na Kaptolu bio sam s malim brojem ljudi koji obilježavaju roðendan dr. Ante Paveliæa, pred njegovom kuæom. I njih sam molio za mir.

Na Jelaèiæ placu tijekom božiænih blagdana neukusan vašar. Jedan mladi èovjek skida se gol, puši cigaretu i bos trèkara trgom sve do dolaska policije. Mislimo da smo gledali mladiæa, a ustvari nam je on pokazao vlast.

Sve je ispremiješano, skriveno i nerazumljivo osim razvidne poruke da je ovaj narod kriv i da je jedina uloga vlasti progoniti krivce, a moænima Europe da nakon gubitka kolonijalnih carstava, rasizma i progo-na bar ovdje smiju vidjeti ljude od kojih se mogu smatrati boljim.

Cilj je sve te galame stvoriti osjeæaj da se dogaða nešto jako važno, a u stvari se ne dogaða ništa, da su neki ljudi jako važni, a ustvari su nevažni, da se èine važne stvari, a ne èini se gotovo ništa.

Istina je da se Hrvatska suoèava s istinski teškim pita-njima neraðanja, nezaposlenosti, besperspektivnosti mladih, svim oblicima podjela, bahatosti vlasti i poli-tike, bijedom medija i zanemarivim utjecajem znanja, morala i vjere. U ljudima prevladava osjeæaj gubitka dostojanstva, širenje nemoæi i bijede, raspada obitelji i gubljenja vjere. Sve èešæe se traži izlaz napuštanjem zemlje, odustajanjem od vlastite obitelji, u međusob-nim sukobima, kriminalu i samorazaranju.

U Hrvatskoj raste broj ljudi koji ne vjeruju u sebe, u svoju obitelj, u socijalnu okolinu, Crkvu i državu nameæe im se bijeg od slobode.

HRVATSKA NA RASKRIŽJU

Hrvatska živi s dubokim procjepom između onoga koliko proizvodi i koliko troši. Toga je danas svjestan svaki hrvatski građanin. Istovremeno nema gotovo nijednoga oblika cjelovitoga, struènoga, otvorenoga i politièkoga sagledavanja rješenja. Kako prekinuti dalj-nje zaduživanje? Kako planirati i provoditi otplatu? Koliko je vremena potrebno? Kako u međuvremenu održati razvoj i ravnopravnost?

O ovim pitanjima, politika gotovo ni u jednom obliku ne preuzima odgovornost i ne nudi izlaz. Ogranièava se na uzimanje novih kredita, stavlja u prvi plan otkri-vanje i uhiæenje zbog korupcije i uvjeravanje da u buduænosti ne æemo imati vlast lopova.

Dio funkcioniranja je i politika proširivanja lopovluka od viših krugova vlasti na sitne èinovnike, privatnike, radnike i najširi krug građana. Nameæe se okvir koji stvara dojam da se poštenim radom, zalaganjem, odnosima, radnim vremenom i toènim prijavama pri-hoda, dolazi u poziciju da se ne može ni preživjeti. Ovakvo stanje stvara osjeæaj krivnje u najširem krugu ljudi, moralno ih otupljuje i èini nesposobnim za poboljšanje sebe i pomaganje u tome drugima.

Provođenje ekonomske politike nerješivo se spotièe na nedostatku djelotvornoga pravnoga sustava. Èesto se istièe tzv. pravna država i društvo znanja, što su besmisleni pojmovi ako ne proizlaze iz vlastitoga i zajednièkoga dostojanstva, morala i humanizma. Mislite li da današnja Hrvatska pokazuje dostojanstvo, moral i humanizam? Oèekujete li da je bez toga moguæ uspjeh? Želite li i vi tome doprinijeti? Ako želite, znadete li sami kako i je li vas itko pozvao da se u tome okupite?

Javno reagiranje i upozorenje ogranièeno je na pojedi-ne ekonomiste i druge koji se izolirano javljaju, ali ne daju cjelovitu sliku niti što tko može i treba uèiniti. Niti ovi pojedinci nemaju znanstveni, struèni ni

javni prostor za prikaz svojih stavova. Postoji li ijedan znanstveni projekt na ovome podruèju?

O ostvarivanju poštenja ne razgovara se, nema struènih skupova ni emisija u medijima. U Hrvatskoj je vrlo proširen stav da nismo sposobni biti pošteni ni ostvariti pošteno društvo i državu. Među ljudima prevladava stav da je Hrvatska dovedena u dužnièko ropstvo iz kojega nikada ne æe izaæi. Mladi smatraju da im je ukradena buduænost i da je iseljavanje jedino moguæi oblik oslobadanja.

Vlastita odgovornost prema buduænosti najvažnije je strateško hrvatsko pitanje. Na njega nitko ne može dati odgovor sam. S tim se moraju suoèiti svi?

Iz ovoga temeljnoga poremeæaja proizlaze sva, baš sva ostala pitanja Hrvatske s kojima se susreæemo, od kumica, deratizacije i radnica „Kamenskog“, do optužaba desetak lopova u Hrvatskoj, 332 branitelja u Srbiji i jednoga bivšeg premijera u Austriji..

ŠTO MOŽE DANAŠNJA HRVATSKA

Istinski put izlaza je usvajanje programa tragiènoga optimizma. Tragiènoga zato što smo svjesni da današnja Hrvatska nije djelotvorna, a da je zato propala i Jugoslavija. Jugoslavenska parola „Snaði se, druže“ bilo je socijalno udruživanje vulgarnoga materijalizma i liberalnoga kapitalizma. Optimizma zato što istinsko kršæanstvo nudi humanizam, vjeru i nadu.

Bog je cijelo vrijeme u partnerstvu s èovjekom. Abraham nije pozvan da ponizno prihvati razaranje Sodome, veæ i da u raspravi s Bogom traži što uèiniti da ju spasi. U Hrvatskoj gotovo svi, bez obzira na religiju i vjeru, ne znaju da deset zapovijedi poèinje rijeèima: „Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam to izveo iz zemlje egipatske, iz kuæe ropstva.“ Oni preskaèu poèetak i misle da poèinje sa „Nemoj imati drugih bogova uz mene.“

Bog je odredio kao poèetak uvoðenje svijesti o slobo-di i odgovornosti èovjeka, a Hrvati biraju poslušnost. Hrvatska još i ne zna što je

niti ostvaruje istinsku slo-bodu. Krist kroz svoj život stalno poziva ljude na rast u cjelovitu osobu. Od istaknutih voða, Mahatma Gandhi nije vodio Indijce kao poslušnike, veæ je sam prkosio svima zajedno i tražio da postanu dobri i bolji ljudi. Stvaranje Dobra životom i djelima, jedini je put uspjeha pojedinca, humanoga društva i slobodne zemlje.

Svaki od nas i svi ljudi bez obzira kada i gdje bili, koliko moæni, bogati i školovani - svi smo kratkotraj-ni, slabi i grešni. Kratkotrajnost možemo riješiti vlastitom djecom, uèenicima i prenošenjem u javnost. Slabosti se oslobaðamo suradnjom, od vlastite obitelji do globalnog, a grešnosti od ispovijedi do provjera znanja.

Hrvatska treba potaknuti svakoga svoga èovjeka i sve zajedno da povjeruju u sebe i zajednice u kojima žive - moraju prihvatiti vlastitu odgovornost slobode. Svakoga potièem da razmisli o svome životu i odredi pet djela, a ne ocjena ili kritika, kojima više nego ikako drukèije pokazujemo svoje domoljublje. Treba nam rudnik hrvatskih djela Dobra. Od buduæih kandi-data uvijek najprije tražite - ostvarena djela.

U ovoj godini strateški važnih izbora za Hrvatsku svi moramo znati da je pravi izbor u ljubavi za svoju obi-telj i zemlju, a ne u podršci politièkoj stranci; u razu-mijevanju i dobroti za sve, a ne u službenoj povijesti; u radanju djece, domovima, školama i zdravlju, a ne u bankama i trgovinama; u ulaganju u buduænost, školo-vanje, zdravlje, okolinu, otplati kredita, a ne u prodaji buduænosti; u svijesti da je materijalno doduše nužno, ali da je duhovno bitno; u životu od rada i pomaganju siromšnima i zaboravljenima, a ne u slavljenju moænih, bogatih i slavnih; u ostvarivanju mira, a ne u ratovanju.

Vitalan je onaj pojedinac, obitelj, zajednica i društvo ovisno o tomu koliko uspješno ostvaruje vlastiti ljuds-ki razvoj, koristi moguænosti i svladava prepreke. Potrebno je podizanje vlastitoga i zajednièkoga morala i znanja do volje za djelovanje i doprinosa uspjehu zajednice.

Na kraju, gospodine predsjednine RH i gospoðo pred-sjednice Vlade, pouèen iskustvom kralja Davida, ponovno vama upuæujem rijeèi:

„Za sve što se dogaða, vi ste pred narodom odgov-orni“, ne zato što ste vi krivci, niti zato što vi trebate pronalaziti krivce, veæ zato što ste vi pozvani da ponudite rješenja i okupite nas u stvaranju uspješne Hrvatske. Ako to ne znate, ne æete ili ne možete — onda otiðite.

P.S. A što se tiče Europe, u njoj je stanje daleko teže.